

5773

Torah from Around the World

אם אין קמת אין תורה ואם אין תורה אין קמת
*Zonder levensonderhoud is er geen Tora
en zonder Tora is er geen levensonderhoud.*
(R. Eleazar ben Azarja, Pirké Avot 3:21)

Sjabbat 15 juni 2013 / 7 tammoez 5773
Sidra Choekat, Bemidbar [Numeri] 19:1-22:1
Tanach blz. 307-314
Haftara: Jehosjoea 13:1-14
Tanach blz. 457-461

Commentaar: rabbijn Benjie Gruber, [Kibboets Yahel](#), Arava, Israel

Vertaler: Nico Vissel

[Het Engelse origineel](#)

De wateren van Meriva

Deze sidra, Choekat, is de sidra van het veertigste jaar. De gebeurtenissen die erin beschreven worden vonden plaats gedurende het laatste jaar dat het volk Israël in de woestijn verbleef. We lezen aan het einde van deze sidra over het einde van de reis en het laatste kamp: „De Kinderen Israëls trokken verder en sloegen hun kamp op in de vlakke van Moav, aan de overkant van de Jordaan bij Jericho.” (Bemidbar/Numeri 22:1) Volgens de traditie moet precies op deze plek het gehele boek Dewariem [Deuteronomium] worden voorgelezen. Vervolgens trekken ze het Land Israël binnen, zoals in het boek Jehosjoea wordt beschreven. Onze sidra is de sidra over het einde van de reis van de berg Sinaï naar Arvat Moav (de vlakke van Moav). We kennen het volk Israël en we weten dat het bijna veertig jaar in de woestijn heeft verbleven. Het gaat nu over de tweede generatie van het volk Zij wensen nu het land binnen te gaan en kunnen wellicht niet nog een crisis aan.

In het begin, toen de Kinderen Israëls net Egypte hadden verlaten, luidden de klachten zo: „En zij zeiden tegen elkaar: 'Laten we iemand als voorman aanstellen en terugkeren naar Egypte.'” (Bemidbar 14:4) Toentertijd bleef men tegen elkaar en tegen Mosjé zeggen, dat het leven in Egypte beter was dan het leven in de woestijn. Nu na veertig jaar misten de Kinderen Israëls Egypte niet meer. Zij willen de woestijn verlaten - niet om terug te keren naar Egypte,

maar juist om zich naar het Beloofde Land te begeven en een normaal leven te leiden. Anders dan de generatie vóór hen zijn zij bereid ten oorlog te trekken en het land te veroveren. Ze hebben wel genoeg woestijn gezien. Het is nu de kunst de aandrang te weerstaan om te gaan vechten tegen volkeren die als verwanten worden beschouwd. (Dewariem 2) Nu is het moment om zorgvuldig te waken tegen ongeduld. Na veertig jaar in de woestijn, na zestig plus jaar als staat, na meer dan honderd jaar zionisme en 2000 jaar gebeden moeten we niet ongeduldig worden. Maar toch, in deze sidra lezen we „Van de berg Hor trokken ze verder in de richting van de Rode Zee, om om Edom heen te trekken, **en het volk werd onderweg ongeduldig.**” (Bemidbar 21:4)

In Israël hebben tegenwoordig te velen het geduld verloren. Menigeen wenst het einde van de reis te bereiken. Op zich kan dit al een probleem vormen, omdat de reis nog niet ten einde is, maar daarenboven is het, anders dan in de woestijn - waar het doel was het land binnen te gaan - ingewikkelder. Hoe bepalen we de reis en wat een goede uitkomst is?

Hier is juist goed leiderschap nodig om het volk in te tomen. En dan kan het ook gebeuren dat de leiding zelf ongeduldig wordt. Toen de mensen hun geduld verloren, maakten Mosjé en Aharon een fout die 'de wateren van Meriva' genoemd wordt. De commentatoren doen erg hun best om uit te denken wat de zonde eigenlijk behelsde. Ik stel voor dat het ook hier ongeduld was. Mosjé slaat op de rots, terwijl hem gezegd was ertegen te spreken. En niet één keer, maar twee keer! Mosjé is niet geduldig genoeg en slaat terwijl hem gezegd was dat hij moest spreken en volgens deze sidra zal hij daarom het land Israël niet binnen gaan. Israël is een land dat geduld vergt; als je dat niet hebt, kun je er niet leven. We moeten spreken, niet slaan, wachten en niet rennen.

Ik ben een Israëlische liberale/reform rabbijn en werk in de Arava, in het zuiden van Israël, en ik woon in de kibboets Yahel, die deel uitmaakt van de Israëlische Reform Beweging. Er gebeuren op het ogenblik veel interessante dingen in Israël, speciaal in de Reform Beweging. Er zijn nu 36 Liberale Gemeenten en een onderwijs-programma dat Israëli's voorziet van liberaal -joods gedachtengoed, van de kleuterschool tot na de universitaire studie. Onze Beweging verschaft een nieuwe benadering van de godsdienst. Ik probeer seculiere Israëli's in contact te brengen met een moderne visie op het Jodendom. En dat is een lang en ingewikkeld proces.

Ik ben een Progressieve Israëlische Jood en werk voornamelijk met Israëli's die vinden dat ze niet gebonden zijn aan de traditie en ik probeer te begrijpen welke reis ze gemaakt hebben, en ook waar te nemen of ze klaar zijn om een volgende reis te beginnen. Ik bid dat we het geduld mogen krijgen, voor dit prachtige land, voor dit bijzondere volk, en dat ook zij geduldig zullen zijn met ons en met wat wij te bieden hebben.